

תאריך פרסום: 5/1/2012 זיהוי: 31844567 עיתון: מקור ראשון מוסף: מקור ראשון - כותרת עמוד מס': 8

יפעת מידע תקשורתי דרך מנחם בגין 98-96 (ולשעבר דרך פיית) תל אביב 67138 טל: 03-5635050 פקס: 03-5617166

25.86x32.3	3	8	עמוד	מקור ראשון - כותרת	01/05/2012	31844567-8
שלישיית עתה הרכב קאמר - 92340						

ילדותה השנייה

זמרת הסופרן יעלה אביטל היא הקול הגדול שמאחורי 'נופי ילדות', אלבום חדש לילדים של שלישיית 'עתר' ■ "אני לא רואה את עצמי באופרה, עם גוון הקול המסוים שלי", אומרת אביטל, למרות יכולותיה הווקאליות המרשימות ■ "אני חושבת שבשביל לשיר ורדי צריך קול יותר מאסיבי, אולי יותר גדול"

סגנונות, מעידה על עצמה אביטל, שכלל שהיא מגיעה עם מאהלר עד סף המאה העשרים, היא גם במרכז של הדוכן ומרים חוש, המתמחה במודרניזם עתיקים. במקביל לגרויה המוזיקלית אהבת אביטל לחזור אל חברה ב'עתר'. "זה כבר לא רק מוזיקה, אלא אהבה גם חברים", היא אומרת. "אנחנו לא מודגלת יותר בהופעה עם כלים עתיקים כמו ויולה דה גמבה, אבל כאן אני שרה עם הצ'לו ועם הכינור. צריך להגיע לאינטימיות של צליל בליווי שהוא חשוב לה. כך היא שרה ליד עם שיתוף הפעולה עם עפר (שלי), מוזיקאי שמגשים את החלומות שלו ומשתף בכך אחרים."

וביקשתי שמישהו אחרת תופיע שם במקומי. הספיק לי שבשנה שעברה די הייתי על הקו לחו"ל. זה לא תענוג גדול לעזוב ילדות קטנות ולנסוע להופעות בחוץ. לפני שנה הצטרפה אריאל לאמה ושתיהן שומעות דוכן מוזיקה". אביטל מתגייסת בין מספר הדוכנים בנוסף, כמובן, לשלישיית 'עתר'. ביניהם היא הזמרת של 'הבארוקה', קולקטיב הבארוק הישראלי ואנסמבל 'נובילה' שמבצע, בין השאר, מוזיקה ונצ'אלית. הגיוון בהופעות חשוב לה. כך היא שרה ליד עם הפסנתרנית ניצה אברבאיה, כולל שוטאן ומאהלר. "אני זמרת שאוהבת להתנסות בכל מיני

מה באיזו לאופרה? "אני לא רואה את עצמי שם, עם גוון הקול המסוים שלי. אני חושבת שבשביל לשיר ורדי צריך קול יותר מאסיבי, אולי יותר גדול. בעצם, הטכניקה שם שונה לגמרי ממה שאני רגילה. ייתכן שהייתי יכולה להתאים לאופרות קדומות יותר, נאמר של פרסל או גרל". חשבת על קריירה בחו"ל? "השבת על זה המון, מה גם שלמרותי בחו"ל, באקדמיה הגבוהה למוזיקה במיניץ שבגרמניה, בהמשך לאקדמיה כאן. מתוך בחירה, גם בגלל שרציתי משפחה, העדפתי קודם כל ללכת על קריירה בארץ. ממש עכשיו הייתי אמורה לשיר בפסטיבל בווייטנאם,

מחנכת לדברים רדודים", היא סבורה. "אפילו שילד שומע כאן צ'לו וכינור, עם סאונד קצת שונה ממה שהיא רגילה לשמוע, זה נהדר. אין הרבה אלבומים כאלה". כמו שלי, אביטל, תושבת הר אוד, היא ירושלמית במקור. "אני הכי קטנה בין שבעה אחים במשפחה שבה שבעה הרבה מוזיקה קלאסית. זה לא הפריע להלך מאיתנו לפנות לרוק הכבד, שלעומת הלהקות השרות בסגנון הזה, פורטיס נחשב לקל", מעידה אביטל, שהמראה הבלונדיני המצודר שלה איננו מסגיד את שורשיה, שבמרוקו, תימן ועירק.

יעקב בראון
דני גיבור, 'פרש' ורוץ בן סוסו, 'שעון בן חיל' וגינה לי הם בין קלאסיקות הזמר לטף שזמרת הסופרן יעלה אביטל מפליאה לבצע ב'נופי ילדות', אלבומה המשובח החדש של שלישיית 'עתר'. זה מה ששמעת בילדותך, לא שירי פסטיגלים, אני שואל את זמרת האיכות בת ה-34. "אף פעם לא הייתי ילדה של פסטיגלים וממש על השירים האלה גדלתי ואמא שלי שרה לי אותם", היא משיבה. "כשעפר שלי, מ'עתר', הביע לי להקליט את השירים האלה, הרגשתי בבית. מה שהצית את הכול הוביא אותנו לאלבום היה 'אודית מספרת', מחזור שירי ילדים של לברי, שעפר גילה (ואו מסגרת - י. ביא). השתדלנו לא להישאר רק ב'נופי ילדות' האלה, של 'הרצונות' היא ממני והלאה, של עלי מוטר ויוני רכטר, ואפילו 'אין קץ לילדות', של פורטיס וסחרוף, בעיני שיר ילדים עם קריצה למבוגרים, או להיפך".

'אולי זאת התשובה לטלוויזיה שלא פועל מחנכת לדברים רדודים'. יעלה אביטל (משמאל) עם שלישיית 'עתר' צילום: מיקי גולדברג

"חסרים דברים איכותיים"

מאחורי העיון המסויק של 'נופי ילדות' עומד הפסנתרן הירושלמי עפר שלי, 40, מייסד בלצר, 37, ותיקני אותה ב'96 עם תום לימודיהם באקדמיה למוזיקה ובהולנד הומן הצטרפה אליהן הצלנית מרינה כץ, 36. 'רצינו לקחת הזמרים עממיים ולתת להם לבוש של מוזיקה אמנותית קונצרטי', הוא אומר. "העיתונים שלי אני לוקח את הגלויה כפי שהיא, עושה לה שינוי קל ובונה אותה מחדש עישי של מוזיקלת קאמרית, המושכלת בחיבה מאדוק שבו היא עושה שימוש".

"כמוכונ שלא המצאתי את הדבר הזה", מוסיף שלי. "כך זה פאה והיצירה שלו, הבנייה על שבעה שירים ספרטיים עממיים וכמוהו הידון ובתוכו שיעבור אין ספור שירים עממיים...".

או באיזו רגורט, "אכן, באיזו רגורט עסק בכך בלי סוף התאים להפליא לרוח האלבום שלנו. את 'העוברים הרדודים' גיליתי ב'זמרת', אסופת שירי ילדים ישנה שהתגלגלה לידיי תוך כדי נבירה בחנות של ספרים משומשים. אני לא נובר רק בארץ. כך מצאתי בחנות תווים בחו"ל, תוך כדי חיפוש אחד מוזיקה קאמרית לילדים, את 'זמירות שמה', יצירה המודרניסטית מאת אחד, קלאוס ד. הודוויג".

שלי לא הסתפק בנבירות ובפנישות אקראי. שלושה מלחינים עכשוויים - ריקלה בניאל, איל מלכונסון וערין אלבר - נענו להמנטל להחלין לאלבום. כל זאת מתחבר עם 'אלבום לנעורים' של רוברט שוטאן, מאד אוד, ולמוזיקה המדינת שולחין חוקאל בראון לדידה להשכיר, של לאה גולדברג. הקריין והאיטלי של מחזור השירים הזה, בני גרל, אף תרגם מיידיש את השיר 'הנבר'. על אלה שירי ילדים אתה גדלת?

איזה ביטוי יש לשורשים אלה בעשייה המוזיקלית שלך, שכוללת לא מעט מוזיקה עתיקה? "אין להם ביטוי בה. לא גדלתי על מוזיקה מודרנית ואני לא כל כך מחוברת אליה".

כילדה בת שמונה היא גלוותה לחברתה שניגשה להיבון במקלה הילדים 'אנקור'. כפי שקורה לא אחת במשפחה כאלה, התברר לא התקבלה ואילו היא התחילה שם במסע לצמרת. "באתי כטרמפיסטית ונשארתי", היא מוסיפה.

משחזרת. "יש בשידה במקלה משהו מחבק ומספק רגשית, הגרם להנאה מהירה".

מקהלת 'אנקור' מרבה בנטיעות לחול' ובהופעות בטקסים ממלכתיים. "הנטיעות היו כרוכות במשמעות מאוד רצינית של לשיר כל יום ולהתאמן במשך שעות, בהחלט לא רק בליו", היא זוכרת. "זאת הייתה חוויה מאוד אינטנסיבית שאסבה מאיתנו הרבה".

אם בתך תרצה ללכת בבוא היום באותו מהלך? "אשמח מאוד, אבל גם אנסה

חשבתה המון על קריירה בחו"ל, מה גם שלמדתי הגבוהה למוזיקה במיניץ שבגרמניה, בהמשך לאקדמיה כאן. מתוך בחירה, וגם בגלל שרציתי משפחה, העדפתי קודם כל ללכת על קריירה בארץ"

החשובים הם השירים האלה, הרגשתי בבית. מה שהצית את הכול הוביא אותנו לאלבום היה 'אודית מספרת', מחזור שירי ילדים של לברי, שעפר גילה (ואו מסגרת - י. ביא). השתדלנו לא להישאר רק ב'נופי ילדות' האלה, של 'הרצונות' היא ממני והלאה, של עלי מוטר ויוני רכטר, ואפילו 'אין קץ לילדות', של פורטיס וסחרוף, בעיני שיר ילדים עם קריצה למבוגרים, או להיפך".

כברוך אבן צ'ן לו כאן גילוי. "אני נורא אוהבת את פורטיס", מצוידה במפתיע אביטל, מחומרות הקלאסיקה המערבית והאוהבת במקומותינו. "אולי אנחנו כעת גרפיות שונות לחלוטין, אבל גדלתי בבית שבו מאדומאוד אהבו את פורטיס, בפרט אחד האחים שלי, וזה נשאר אצלי עד היום".

פחות מפתיעה הדרך שבה הוקלט האלבום הזה. "הקלטנו אותו ברוגע, בערער ובדוכה כף", היא מספרת. "נראה לי שהאווירה בהקלטת באה לביטוי באלבום

וגם בריטן, כאחד שבנפשו הורכב שלנו, כשלישיית פסנתר, אני רואה חשיבות שנעשה זאת גם כן. זה מביא את המוזיקה העממית לקהל באופן רענן ואולי מציל חומרים שהיו חלכים לאיבוד בלי העיבוד".

דוגמה מצויינת לכך זהו אורית מספרת, מחזור שירי הילדים של מלחין העברי מרק לברי. איך גילית אותו?

"מחזור השירים הזה הוא בעיניי ילדים, אני מרגיש שבתחום הזה הסרים דברים איכותיים".

כדי לתקן את המעוות אתה מגיים מצד אחד שיר כמו העיבורים החריצים, שמחבריו ישראל דוועמן (שה בארץ המדת אבות...) ואינה ליאל, נפטרו כבר בשנות ה-40, ומצד שני את אין קין לילדותי של פורטיסשורוף.

"פורטיס וסוזרף לא כיוונו את השיר שלהם לילדים, אבל הוא

"גילתי עם... רמקול בחדר שלי, שהיה מוחבר לסלון, שממנו היה מעביר אליי מוזיקה קלאסית ושירי ילדים לפני השינה. זה חילחל לתוכי".

לכבוד, מילה על יעלה אביטל. "היא, זמרת עם קול יוצא דופן על הבמות בארץ, מרבה לשתף פעולה עם הרכב שלנו. שיתוף הפעולה שלנו הוא כזה שאני ממש תופר את העיבודים על הקל שלה".

לגרות אותה בעוד רכבים".

על מה את מצטערת?
"על שכרי להמשיך עם החברות למדתי בתיכון רגיל ולא בתיכון שליך האקרמיה. גם התעקשתי או על שירות צבאי רגיל. אולי גם זאת הייתה טעות, אבל במקביל למדתי פיתוח קול. לאחד הטויל שאהרי הצבא התחלתי בלימודים באקרמיה למוזיקה ושם התאחבתי במוזיקה עתיקה עם כל העדינות, היופי והרמה שיש בה".

וממנו זה עובר לילדים. כשאני שומעת את בתי, אמה, בת השלוש, שרה את שירי 'אורית מספרת', אני מכינה שעשינו את זה".

כמוכן, לא רק לברי. באלבום נחשף שיר ישרנושן כמו 'השעון עייף', של מרים ילדישטקליס [פאול בך](#)היים. מנגד יש בה נוכחות למשוררות עכשוויות כמו שלומית כהן-אסיף וציפי שחרוד. אביטל רואה בכך מסר מסוים. "אולי זאת התשובה לטלוויזיה שלא פעם